

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Tarih : 10.01.2018
Sayı : 1681

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

657 Sayılı Devlet Memurları Kanunu ile 3717 Sayılı Kanunda Değişiklik Yapılması
Hakkında Kanun Teklifim ve gerekçesi ekte sunulmuştur.09/01/2018

Seyit TORUN
Ordu Milletvekili

T.C. BÜYÜK MİLLET MECLİSİ	
Tali Komisyon	Adalet
Esas Komisyon	Plan ve Bütçe
Tarih	25 Ocak 2013
	2/2082

TMM
KANUNLAR ve KARARLAR BSK. LİGİ
11 Ocak 2018
Numara:

T B M M
GENEL EVRAK
11 Ocak 2018
No: 217348

EBYS'YE
AKTARILMIŞTIR

GEREKÇE

Ceza İnfaz Kurumları çalışanları, mahkemelerce tutuklanan veya suçu kesinleşen kişilerle, kuruma girişlerinden ayrılışlarına kadar muhatap olan kamu görevlileridir.

Ceza infaz kurumlarında görev yapan yönetici ve personel çalışma şartlarının ağırlığının yanı sıra tehdit alma, hakarete uğrama, yaralanma ve hatta hayatlarını kaybetme gibi riskler altında çalışmakta, görev sürelerinin büyük bir bölümünü tutuklu ve hükümlülerle aynı ortamda geçirmektedirler.

Bunun yanı sıra, haftada binlerce kişinin ziyarete geldiği kapalı görüşler, açık görüşler, bayram görüşleri, avukat görüşleri ve buna benzer yoğun iş yükü gerektiren birçok uygulama altında görev yapan personelin çalışma hayatı içerisinde ruhen ve bedenen yıpranarak çalışmaktadır. Yeterli güneş ışığından, hijyenik ortamlardan, temiz havadan yoksun bir şekilde; görevi esnasında yoğun stresin yanı sıra elektromanyetik radyasyona ve X ışınlarına maruz kalarak mesai süresi belli olmaksızın dini ve milli bayram tatil demeden 24 saat esasına göre demir parmaklıklar arkasında, yüksek duvarlar arasında hizmet veren bir meslek grubudur.

Bu olumsuz fiziksel ve psikolojik etkenler yanında, çeşitli baskılar altında, ailesi ve çevresiyle birlikte tehditlere maruz kalmaları, yaralanma ve ölüm riski altında çalışmalarının sonucunda aileleriyle birlikte psikolojik bunalımlara düşebilmekte ve tedavi görmek zorunda kalmaktadırlar. Ceza infaz kurumlarının yerleşim alanları dışında olması da ayrı bir maddi zorluk yaratmaktadır. Kamuoyunda haklarında çok kötü bir imaj oluştuğu da bir gerçektir.

Ceza İnfaz Kurumu personelinin çalışma koşulları dikkate alındığında, emniyet hizmetleri sınıfında yer alan diğer kamu personeli ile aynı çalışma koşullarını taşıdıkları açıktır. Ayrıca Birleşmiş Milletler ve Avrupa Ceza İnfaz Kurumları asgari standartlarında personel ile ilgili kurallarda, infaz kurumlarında verimliliğin artması ve nitelikli personelin çalışmasının ve kalıcılığının özendirilmesi için çalışma koşullarının ve özlük haklarının iyileştirilmesi gerekmektedir.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1- Ceza İnfaz Kurumu personelinin emniyet hizmetleri sınıfı kapsamına alınması amaçlanmaktadır.

MADDE 2 – Ceza İnfaz Kurumu personeline fazla mesai verilmesi amaçlanmıştır.

MADDE 3- Yürürlük maddesidir.

MADDE 4- Yürütme maddesidir.

657 SAYILI DEVLET MEMURLARI KANUNU İLE 3717 SAYILI KANUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA KANUN TEKLİFİ

MADDE 1- 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 36. Maddesinin birinci fıkrasının “Emniyet Hizmetleri Sınıfı” bendinde yer alan “mahalle bekçisi” ibaresinden sonra gelmek üzere “ceza infaz kurumu müdürü, idare memuru, infaz ve koruma baş memuru ve infaz ve koruma memuru” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 2- 3717 sayılı Kanunun 2. Maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Daire dışında yapılması gereken her keşif ve icra işlemi için; hâkimlere, Cumhuriyet savcılarına, askerî mahkemelerdeki subay üyelere, adlî tabiplere, icra müdürleri ve yardımcıları ile icra işlemlerini yapmakla yetkili memurlara, Hazine avukatlarına, Hazine avukatı olmayan il ve ilçelerde davaları takibe yetkili daire amirleri ve 3402 sayılı Kadastro Kanununa göre yetkili kılınan kişilere (275); yazı işleri müdürlerine, hâkim veya Cumhuriyet savcısının kararı üzerine görevlendirilen sosyal çalışmacı, psikolog ve pedagoğlara, muhakemat hizmetlerinde görev yapan memurlara, zabıt kâtiplerine ve diğer adlî ve idarî yargı personeline (200); mübaşir ve hizmetlilere (150) gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak tutar kadar yol tazminatı ödenir.”

MADDE 3- Bu kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 4- Bu kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

